

Празникът Петдесетница – важен християнски празник

Празникът Петдесетница е рожденият ден на Църквата Христова. Старозаветната Петдесетница е спомен за даването на Закона на израилския народ; новозаветната – ден, в който чрез даряването на Светия Дух се извършва спасението на целия човешки род.

Старозаветната Петдесетница е чествана на 50-ия ден, т. е. седем седмици след Пасха. Християнската Петдесетница също се празнува на 50-ия ден след Възкресение Христово.

В пълнотата на животворящите действия на Светия Дух разбираме и истинската същност на Църквата като свещено събрание на спасението. Апостолското четиво от книгата Деяния на светите апостоли разказва за спускането на Светия Дух над Христовите ученици. „Езици сякаш огнени“ се спрели над всеки един от тях и те се изпълнили с непозната догава благодат.

На Петдесетница, след боговдъхновената проповед на св. апостол Петър, още същия ден кръщение приемат около 3000 жители на Иерусалим. Оттук насетне към Христовата църква се присъединявали все повече и повече жадни за благодат и спасение.

Тези хора били не само иудеи, но и езичници елини, мидяни, еламити, араби- хора от всяка раса и народност на тогавашния свят. Такава е и днес Църквата във вселенски план всички сме едно в Христа. Защото това единство е в Светия Дух и е скрепено чрез връзките на негленната благодат. Но по свидетелствата на Спасителя, апостолите и богоносните отци залог за даровете на Светия Дух са православната вяра и истинното изповядване на Богочовека Христос.

Евангелското четиво ни връща към земния живот на Спасителя, към Неговото обещание за изпращането на Светия Дух (Йоан 7:37-52). Това се случило в Иерусалим на един голям иудейски празник. Спасителят неслучайно избрал именно на това място и този ден да говори за предстоящото идване на Светия Дух. Така Той показал, че християнското учение не противоречи на старозаветните пророчества и Моисеевия закон, а напротив - изпълва ги. Защото и Старият Завет на много места говори както за идването на Месията Христос, така и за Неговото най-важно спасително дело изпращането на Дух. Отпращайки се към кръст-

ните Си страдания, Господ Исус Христос казва на Своите ученици: „... за вас е по-добре Аз да си замина; защото, ако не замина, Утешителят няма да дойде при вас; ако ли замина, ще ви Го пращам“ (Йоан. 16:7).

Светите отци учат, че изпращането на Светия Дух осветлява смисъла на всички спасителни земни дела на нашия Господ Исус Христос. И чудесата, и проповедта, и понесените гонения, и разпятието, и кръстната смърт, и възкресението от мъртвите, и славното възнесение на четиридесетия ден всичко това води до Петдесетница. Така, именно чрез сливането на Светия Дух върху апостолите се осъществява изпълнение на земното служение на Христа. И всичко това е извършено заради нас за да получим даровете на Светия Дух. Защото чрез Него, Третото Лице на Светата Троица, ни се дава съвършеното познание за Единия и неразделен Бог в Три Лица.

Чрез Духа се извършва всяко църковно тайнство. От Петдесетница започва напълно различна епоха в съществуването на човечеството, когато хората, повярвали в Спасителя, формират църковна общност, мистично тяло на Цър-

квата, в което пребивава Светият Дух.

Плодовете на духа, по думите на апостол Павел, са: любов, радост, мир, дълготърпение, благодат, милост, милосърдие, вяроност, кръвост, въздържание. (Галатяни 5:22-23).

С идването на Светия Дух започва личното участие на Бога в живота на всеки човек, появявал в Христа и прекрачил в Църквата. Благодарение на приеманите от нас кръщение и миропомазване, във всеки от нас действително присъства Сам Бог – Светият Дух. Апостол Павел пише на християните: „... вие сте храм Божий, и Духът Божий живее във вас“ (1 Кор. 3:16).

Аналогична мисъл за връзката между пророческото слово, проповедта и действието на Светия Дух е отразена в Символа на вярата. Там Светият Дух е наречен „Господ“, т. е. „Бог“; „Животворящ“, т. е. Подател на живота; „Комуна се покланяме и Го славим наравно с Отца и Сина“, т. е. Приемаш почитание наравно с Тях, с други думи – равен на Тях; „Който от Отца изхожда“; и накрая, „Който е говорил чрез пророците“...

В учението за Светия Дух е принципно важно това, че православи-

ето Го изповядва като „изхождащ от Отца“, но не „от Отца и от Сина“, както утвърждават Символите на вярата на западните християни с изопаченото еретично допълнение към латинския текст на Символа на вярата: Filioque („и от Сина“), съдържащо сериозно отклонение на Католическата църква от апостолското учение. Светият Дух не е атрибут на Божеството или енергия. Той е Самият Бог, Третата Ипостас на Пресветата Троица, равна на останалите Две – Отец и Син. Бог е Един, Той има Три Лица, Едно от Които е Дух Свети.

По учението на Църквата Бог (главно Св. Дух) се докосва до човека чрез Свои особени енергии или сили. Това прави възможно облагодетелстването, което в най-висшите си прояви се проявява като пълно обновление и преобразование на човека и дори като среща с Бог. Трансценденталната Божия същност остава за човека недостъпна, но в Своя досег със светата Бог има особен начин на съществуване, в който се открива на хората и се докосва до тях.

Божествената благодат е необходима на всички степени на духовния ни живот: тя започва, продължава и за-

вършва спасението. Благодатта, или благодатните дарове, се подава лично от Светия Дух и затова за обилно облагодетелствувани хора се казва, че са добили Светия Дух, или са се изпълнили със Светия Дух.

На Великия прокимен: „Кой Бог е велик като нашия Бог? Ти си Бог, Който вършиш чудеса.“ - от олтарните двери се хвърля орехова шума към богомолците. Шумата напомня за огнените езици над главите на апостоли. Вярващите отнасят тази шума по домовете Си за благословение.

Съществуват вредни суеверия – от понеделника след Петдесетница – празника на Свети Дух, започвала Русалската седмица. Тогава излизали „русалиите“, които според поверието са душите на млади удавници. За да се предпазят от нечистите сили, през тази седмица хората и дори като среща с Бог. Трансценденталната Божия същност остава за човека недостъпна, но в Своя досег със светата Бог има особен начин на съществуване, в който се открива на хората и се докосва до тях.

ем с истинското църковно учение, за да предпазим себе си и другите от басни и суеверия, често измисляни от времето на комунизма, описани в етнографски учебници, за да отклонят християните от Църквата.

Тъй Господ чрез Духа преобразява живота на човека, изпълва го с нов смисъл, дава на човешката немощ способността да яви Божията сила. „Ще се хваля с немощите си, за да се всели в мене силата Христова“, казва ап. Павел (2 Кор. 12:9). Ние сме немощни, не отговаряме на онзи нравствен и духовен идеал, който ни е начертал Господ в Евангелието. По човешки не сме в състояние да изпълним Божиите заповеди, но с помощта на Светия Дух това става възможно за нас. Светият Дух идва при нас и ни преобразява, дава ни сили. Затова се и обръщаме днес с молитва към Светия Дух – с онази молитва, която четем през цялата година с изключение на пасхалния период:

„Царю Небесний, Утешителю, Душе истини, Иже везде сий и вся исполняй, Сокровище благих и жизни Подателю, прииди и вселися вни, и очисти ни от всякия скверни, и спаси, Блаже, души наша“.

Протоиерей Георги ПЕТКОВ

Празник на учителя

Различни съдби, различни професии, всяка от които има своите измерения, но учителят е първият ориентир към тях.

Каквото и колкото слова да се кажат за апостолското дело на българския учител, ще бъде малко и недостатъчно, защото: „Учителят е нашето начало/ от първите черти и колелца, / до изгревите, нажежени в бяло/ учителят посочи ни е дал.“

Ръководството на Пенсионерски клуб „Неувяхваща младост“ с. Гурково, с председател Атанаска Аврамова, организира на 10 май 2012 г. празнична среща под надслов „На учителя с любов“. Това беше много мил жест на внимание към всички учители и особено към тези, които са работили и живеят в селото. Макар че годините са минали, учителското сърце е неспокойно и все още посреща с младежки дух предизвикателството на времето.

Винаги, когато посетя изява на този клуб се създава една задушевна атмосфера. Така беше и сега. Много цветя, усмивки, сълзи в очите и спомени. Всяка една от колегите: Маргарита Николова, Виолета Христова, Савка Младжовска, Миланка Дучева, Димка Кирчева, Глогинка Янакиева, Мария Димитрова, Павлина Марчева, имаше какво да разкаже. На всяка бе дадена думата и тази среща се превърна в един разговор за съдбата на българското училище някога и сега. В него се включиха и родителите, защото тук връзката между родители и учители е била много силна и здрава. Почетена бе паметта на първата учителка Райна Калчева.

С една от най-хубавите песни „Учителко, целувам ти ръка“ председателката на клуба поздрави всички присъстващи. Ставайки на крака, с водошевление се

запя „Химн на Кирил и Методий“, без който на такъв празник не може.

Думи на благодарност отпрати кметът на селото Тодор Георгиев и поднесе на всяка една учителка цветя и скромнен подарък, с което много ги изненада. Новоизбраната читалищна секретарка Албена Войчева се включи в поздравленията и рецитира свое стихотворение за учителя. Маргарита Николова изпълни поемата „Градушка“ на П.К. Яворов с чудно рецитаторско умение. Димка Кирчева отпрати поздрав към своята първа учителка Миланка Дучева. Тя не забрави да благодари и на лелите от помощния персонал, които дълги години са поддържали хигиената и реда в училище.

Не ме зарадваха толкова добрите думи, а букетчетата красиви градински цветя, поставени в кошница, подарявани.

*Стефа ДАКОВА
СТОЯНОВА*

ни с любов и благодарност от родителите на учителите.

Въпреки че бях поканена, не се чувствах като гост, защото личният и професионалният ми живот са свързани със с. Гурково. От тук започна и моят учителски път. Тук получих уроци по човечност и израснах в професията. Затова се връщам назад в спомените от моята творческа младост и с чиста съвест казвам: „Благодаря Ви от сърце“.

И както става на празник душите се отпускат, музиката продължава с настроение и малко тъга по отминалата младост. Но винаги остават думите: „На тебе са останали дължници/ полетите на всички времеци / Догаряли са твоите зеници – на другите дарили светлина...“ Затуй вместо паметник граничен ти в спомените наши си изгрял/ и всеки помни по един учител из стръмното ръката му подал.“

*Стефа ДАКОВА
СТОЯНОВА*

Отлично представяне на Дропла

Изявените участници от самодейните колективи на читалище „В. Ангелов“, с. Дропла. Фото: Личен архив

Самодейните колективи при читалище „В. Ангелов - 1940“ с. Дропла, община Балчик взеха участие в XVI Староплански събор „Балкан Фолк – 2012 г.“ и III Национален шампионат по народни изкуства „Еврофолк 2012“ на 10 май 2012 г. в гр. В. Търново.

В събора участва Групата за народни песни „Ален божур“ и бе наградена с диплом, а Групата за стари градски песни „Есенна въздишка“ бе наградена с диплом и сребърен медал на III Национален шампионат по народни изкуства. С грамоти и зва-

нието „лауреат“ бяха наградени дуети за стари градски песни Величка Милева и Балчо Балчев и Радка Бербенкова – народни песни. Художествен ръководител на съставите е Йордан Бербенков.

*Йорданка СИМЕОНОВА
Читалищен секретар*

